

અર્થદ
પ્રેરણા
પત્ર

❖ વર્ષ : 33 ❖ અંક : 1 ❖ S.No. : 489
❖ તા.16-4-2026 ❖ એપ્રિલ
છૂટક નકલ : રૂ.6/-

એલર્ટ એક્ટિવિટી તથા ઓળીની આરાધના



બુલેશ્વર-ગોડીજી ગ્રુપ દ્વારા રસ્તા ઉપર લોકોને છાશનું વિતરણ વસઈ ગ્રુપ દ્વારા સામૂહિક સામાયિક, જીવદયા અને અનાજની કીટના વિતરણનું અનોખું આયોજન



માનસમંદિરમ્ તીર્થે શાશ્વતી ઓળીની સુંદર વ્યવસ્થા

આગલોડ તીર્થે પંચ્યાસશ્રીની નિશ્રામાં સુંદર નવપદજીની ઓળીની આરાધના

तं देवदेव महिम्नं सिरसा वंदे महावीरम्

॥ श्री प्रेम-सुवनभानु-जयधोष-राजेंद्र-डेभरलसूरीश्वरेश्वरयो नमः ॥

सुवान्तोन्ता ऋत्षर्ष ङाळे सुवान्तो वडे याप्ततुं मैगेप्रीन

दिव्यकृपा : युवाहृदयसम्राट् स्व.पूज्य आचार्य श्री हेमरत्नसूरीश्वरशु महाराज

लेખक : प.पू.पं.श्री हृदयरत्न वि.गणि



अर्हद्
प्रेमणा
पत्र

वर्ष : 33 ❖ अंक : 1
S.No. : 489 ❖ वि.सं.2082
ता.16-4-2026 ❖ अप्रिल

: मासिक :

अर्हद् धर्म प्रभावक ट्रस्ट
१७, ईलोरा पार्क, जैन हडेरसरनी सामे,
नारणपुरा थार रस्ता, अमदावाद-१३.
ફોન : 079-2768 1317

430, पंथरत्न भीलींग, २२ माणे,
अम.पी.मार्ग, ओपेरा हाउस, मुंबई - 4.
ફોન : 022-23631564, 23808621
(M) 93225 14188 (Time : 12 to 5)
manasmandirtrust@gmail.com
www.shreejainalertgroup.org

तंत्री-मुद्रक-प्रकाशक
कल्पेशभाई वि. शाह
अमदावाद

टाईप सेटींग
सम्यक् डीजाईन ओन्स प्रिन्ट
अमदावाद

मुद्रक
सर्वोदय ओफ़सेट
अमदावाद
मो. : 98245 15514

आञ्चन ववाजम : રૂ. ૫૦૦/-
છૂટક નકલ : રૂ. ૬/-



પ્રાર્થના સંવેદના



હે પ્રભુ ! યુદ્ધના ભણકારા સાંભળી દિલમાં દર્દ થાય છે ! માણસ નાશવંત ચીજો અને નાશવંત ક્ષણિક સંબંધો માટે શા માટે લડતો હશે ?

હે કૃપાળુ ! તારી લીલા કંઈ સમજાતી નથી, તું એક બાજુ અપરાધી જીવોને પણ માફ કરવાની અને પ્રેમથી વાળવાની વાત કરે છે તો બીજી બાજુ કેટલાક જીવોને આવા જઘન્ય કક્ષાના અપરાધી કેમ બનાવે છે ? પ્લીઝ મને સમજાવું નથી.

હે કરુણા કર ! તારા બનાવેલા માનવો નિર્દોષ માનવનો ક્રૂર સંહાર કેવી રીતે કરી શકતા હશે ? શું તેમના ઘરે પણ બાળ-બચ્ચા નહીં હોય ? પ્લીઝ ! તું આ લોકોની ક્રૂરતાનો જ શા માટે નાશ કરતો નથી ? હે દયાળુ ! કેટલાક પશુઓ તો ક્રૂર અને હિંસક હોય છે તે પણ પોતાના લોકોનો તો બચાવ કરે છે જ્યારે માણસ આટલો ક્રૂર કેમ બને છે ? હે દીનાનાથ મારી આટલી જ પ્રાર્થના છે કે, તું તેઓની ક્રૂરતાનો નાશ કરી તેમને સારા માનવ બનાવ ! આ ધરતી સારા સજ્જન માનવોથી શોભે છે ! ક્રૂર માનવો તો ધરતીનું કલંક છે !



જે પરિવાર મળ્યો છે. જે સ્વજન અને સંબંધો ગોઠવાયા છે. તે ઈશ્વરીય વરદાન અથવા તમારો જીવનસંબંધ સમજી તે સંબંધોને ટકાવવા, તેમાં મીઠાશ ભેળવવાનો પ્રયત્ન સુખી થવાના ઉપાય છે.

તે માટે સ્વયંની સમાધાનવૃત્તિ વિકસાવો. અભિપ્રાયો જુદા પડે ત્યારે સંઘર્ષ નહીં સમાધાનનો માર્ગ તે સુખનો માર્ગ છે. Egoને પાછળ કરી સમાધાન કરી સંબંધો તૂટવા ન દેવા.

સમર્પણ : વડિલો પ્રત્યેનો સમર્પણ ભાવ સંબંધોમાં મીઠાશ પૂરે છે, તેમ નાનાઓ પ્રત્યે વાત્સલ્યભાવ વડિલોમાં આનંદ પૂરે છે. તેથી જ સુખ અનુભવાય છે. સહિષ્ણુતા : ક્યારેક સહન કરવાનું આવે ત્યારે આદરપૂર્વક સહન કરી લેવામાં જીત છે, સુખ છે, સમાધિ છે. અરે ! સહન કરવું તે સાધના છે ! આખી જિંદગી સહન કરનાર જીવો અંતે ઈતિહાસના પાને અમર બન્યાં છે - તરી ગયાં છે. છેલ્લે સંપ : સહુએ સંપીને રહેવું. સંપ ત્યાં જંપ છે. જંપ એટલે સમાધિ-શાંતિ. 'યુનાઈટેડ વી સ્ટેન્ડ ડિવાઈડેડ વી ફોલ' સૂત્રને સમજવું. સંબંધો ટકાવી શાંતિ-સમાધિમય જીવન જીવી જવાની આ ચાવીઓ છે. તેને સાંભળીને રાખશો તો કામ લાગશે.

સમાધિ તે આપણું અંતિમ લક્ષ્ય હોવું જોઈએ. તે માટે જિંદગી સમાધિમય જીવવું પડે

હેમસૂત્ર

પુણ્ય બીજા માટે વાપરો તો વધશે. પાપ સમતાથી ભોગવો તો ઘટશે ! કારણ બંનેની બેલેન્સશીટ ખબર નથી.

૧લી સત્ય ભાષાના પેટા વિભાગમાં 'વ્યવહાર સત્ય' નામની પણ ભાષા છે. જે લોકવ્યવહારને આશ્રયી જે સત્ય હોય તેને સત્ય કહે છે. જેમકે - કોઈ પર્વત ઉપર આગ લાગી હોય તો દૂરથી જોનાર કહે કે, "જો સામે પર્વત બળે છે." આમાં પર્વત કંઈ બળતો નથી ! પરંતુ પર્વત પર ઘાસ બળે છે. છતાં વ્યવહારમાં બોલાય છે આ રીતે માટે તે વ્યવહારસત્ય કહેવાય. ખરેખર સત્ય તો જો ઘાસ બળતું હોય તો 'પર્વત પર ઘાસ બળે છે' તેમજ બોલાય !

તે રીતે, બહેનો ઘઉંમાંથી કાંકરી વીણતી હોય છતાં કહેશે, "ઘઉં વીણું છું," માટલામાંથી પાણી ગળતું હોય તો કહે, "માટલું ગળે છે" વગેરે. આવા ૧લી ભાષાના ૧૦ પેટા પ્રકારો છે.

અહીં ભાષાસમિતિ પૂર્વક જે બોલવાની વાત છે, તે પોતાને પાપ-દોષ ન લાગે સામે સાંભળનારને અહિત ન થાય, નુકસાન ન થાય તે રીતે (મુહપત્તિના ઉપયોગપૂર્વક સાધુએ કે શ્રાવકે) હિત, મિત અને પથ્ય વચનો બોલવા જોઈએ તે છે.

આ કર્તવ્યો શ્રાવક માટે કહેલાં છે, માટે શ્રાવકની ભૂમિકામાં હાથમાં મુહપત્તિ ન હોવા છતાં તમારી પાસે રૂમાલ તો હોય જ છે. તે પણ ન હોય તો મુખ આગળ હાથ રાખી નમ્રતાપૂર્વક સામેવાળા સાથે વાત કરવી જોઈએ.

મુખ આગળ હાથ કે મુહપત્તિ - રૂમાલ રાખવાથી બોલનારના મુખમાંથી કદાચ થૂંક ઊડે તો સામેવાળા ઉપર ન પડે તેથી સામેવાળો ગુસ્સે ન થાય. વળી બોલતી વખતે હાથ જવાથી બોલવામાં ઉપયોગ આવે. હું શું બોલું છું તેનું સતત ધ્યાન રહે, તેનાથી કંઈ આધું-પાઈું કે ન બોલવાનું બોલાઈ ન જાય. વળી સામે વડીલ હોય, મહાત્મા હોય તો વિનય થાય છે. વિનય એ મોટો ગુણ છે, તેની આરાધના થાય છે.

ઘણીવાર સાધુ મ. પાણી વહોરવા ઘરમાં જાય, પાણી

પરતોમાં ઠારેલું હોય, ત્યાં વહોરાવવાવાળા કોઈ આવે ત્યારે અમે તેમને સાવધાન કરીએ કે, જુઓ ! પાણી ઠારેલું છે તમે મૌનપણે વહોરાવજો - એક પણ અક્ષર બોલતા નહીં અથવા બોલો તો રૂમાલ કે સાડીનો છેડો મુખ આગળ રાખીને બોલવું જેથી થૂંક ઊડી પાણીમાં પડે, કે રસોઈ વગેરે હોય તો તેમાં પડે નહીં.

થૂંકના છાંટા પાણીમાં પડે કે રસોઈમાં પડે તો તે એંદું થવાથી એંદું વહોરાવવાનો દોષ થાય. વળી તે છાંટો ૪૮ મિનિટ સુધી એમને એમ રહે તો ત્યાં સંમૂર્ચિત જીવોની ઉત્પત્તિ થવા લાગે. તેથી દોષરૂપ થાય તેથી પાપ થાય.

આમ બોલતી વખતે મુખ આડો હાથ - રૂમાલ કે મુહપત્તિ રાખવાના કેટલા લાભ થાય ! ન રાખો તો કેટલું નુકસાન થાય.

પ્રભુની એક નાનકડી આજ્ઞામાં પણ અઢળક લાભો છે. પણ જે પાળે તેને લાભ થાય. ન પાળે તેને શું ? ફરીથી આવો ધર્મ-સંયોગ ન મળે.

ભાષા બોલતાં જે વચનો બોલાય છે, તે પણ કેવા મધુર, સામેવાળાને તમારા ઉપર પ્રેમ-બહુમાન ઉપજે, આદર થાય, ફરી ફરી તમારા એ વચનોને યાદ કરે.

એવા વચનો, કે તે વ્યક્તિ પોતાના હૃદયની તક્તી ઉપર લખી રાખે તેવું બોલવું જોઈએ.

દ્રૌપદી 'આંધળાના દીકરા આંધળા હોય' આટલું માત્ર મશ્કરી કરતું વચન દુર્યોધનને સાંભળાવ્યું ! તેનું પરિણામ તમારી સામે છે. ભયંકર યુદ્ધ, લાખો માનવીઓનો સંહાર, દ્રૌપદીને ભરી સભામાં પોતાના પાંચે પતિદેવોની હાજરીમાં અપમાનિત થવું પડ્યું. વગેરે અનેક આપત્તિઓ આવી જેનો ઇતિહાસ સાક્ષી છે, આ તો આલોકની વાત છે. એવા સાવધ અને કઠોર વચનોથી પરલોકમાં જીવને કેવી ઉપાધિઓ વેઠવી પડે છે તેના પ્રસંગો ઇતિહાસમાં વાંચશો તો ત્રાસ થશે.

કલાવતી મહાસતીના બંને હાથના કાંડા કપાયાની સજાનું કારણ શું હતું ? પૂર્વભવમાં પોતાના દીકરાને જ

ગુસ્સામાં આવી બોલેલા વચનો “તારા હાથ કપાઈ ગયા હતા?” આ વચનના પાપે પછીના ભવમાં કર્મસત્તાએ દંડ વસૂલ કરવા બંને હાથના કાંડા કાપી નંખાવ્યા.

સામે દીકરાએ પણ માને કહેલું, “તું ક્યાં મરી ગઈ હતી?” આટલા વચનોએ દીકરાને પછીના કેટલાક ભવ સુધી અકાળે મૃત્યુનો દંડ કર્યો. માટે સહુએ ભાષાસમિતિનો ઉપયોગ બોલતી વખતે કરવાનો અવશ્ય ઉપયોગ રાખવો જોઈએ.

“મૌનં સર્વાર્થ સાધનમ્” જોકે, મૌનની તાકાત જેવી તેવી નથી. એટલે બોલવાનો સંયોગ આવે ત્યારે જ બોલવું. આટલું નક્કી કરવું. ભગવાને પણ કહ્યું, ‘માપુટ્ટો વાગરે કિંચિ’ હે પ્રિયાત્મન! તને કોઈ પૂછે નહીં, તો તું કંઈ જ બોલતો નહીં.

વળી કહ્યું, ‘પુટ્ટો વા નાલિયં વએ’ પૂછે તો તું અલિક - જૂઠું ન બોલતો. એટલે કે, સાચું જ બોલજે. તે પણ અવસર જોઈને બોલવા જેવું લાગે તો જ બોલજે નહીંતર મૌન રહેજે. પૂછ્યા પછી સાચું બોલવું જ એવું નથી. બોલવાથી નુકસાન થવાનું હોય તો ન બોલવામાં નવ ગુણ થાય, બોલવામાં બફાઈ જાય.

ભગવાને સત્ય પણ પ્રિય, પથ્ય અને મધુરવચનથી બોલવાનું કહ્યું છે. અપ્રિય અને અહિતકારી એવું સત્ય પણ અસત્ય સમજવું.

ટૂંકમાં, સમ્યગ્ રીતે બોલવું જેથી સ્વયંને કર્મબંધ ન અને સામેવાળાને કષાયાદિનો ઉદય ન થાય. તે ભાષાસમિતિનું ફળ છે.

ભાષા સમિતિ બાબતે ‘ઉપદેશમાળા’ ગ્રંથમાં લખ્યું:

કજજે ભાસઈ ભાસં,

અણવજજમકારણે ન ભાસઈ અ ।

વિગ્ગહવિસુત્તિઅપરિજિજઓ અ,

જઈ ભાસણાસમિઈઓ ॥ ૨ ૭ ॥

અર્થ : કારણે ભાષા (સમિતિપૂર્વક) બોલે, (બોલે ત્યારે) અનવદ્ય (પાપ ભાષા નહીં) બોલે (વળી) વિના કારણે તો ન બોલે.

ભાષાસમિતિ પૂર્વક બોલવું તે ઉપલી ભૂમિકા છે. શ્રાવક અને સાધુની ભૂમિકા છે. એટલે કે, શ્રાવક કે સાધુ મહારાજ જ્યારે બોલવાનું કારણ આવે ત્યારે જ બોલે,

વિના કારણે ન બોલે, પણ મૌન રહે. આ પણ ભાષા સમિતિનું પાલન સ્વરૂપ છે.

હવે કારણ આવે બોલવાનું હોય ત્યારે શું કરે ?

કહે છે, મુહપત્તિનાં ઉપયોગ (મુહપત્તિ ન હોય તો મોંઢે રૂમાલ કે હાથ રાખે) પૂર્વક નિરવદ્ય (અનવદ્ય) ભાષા બોલે. નિરવદ્ય એટલે, જે બોલવાથી હમણાં કે પછી કોઈ જીવની વિરાધના (જીવ મરી જતો હોય) થતી હોય, જીવને પીડા થતી હોય અથવા કોઈ પાપ થવાની સંભાવના ન હોય તેવી ભાષા નિરવદ્ય ભાષા છે તેવું બોલાય. નિરવદ્ય ન હોય તેવી ભાષા સાવદ્ય ભાષા કહેવાય. સામાન્ય ગૃહસ્થોની ભાષા મોટોભાગે આવી વિવેક વિનાની હોય છે. શ્રાવક કે જૈન આવી ભાષાનો ઉપયોગ કરતાં ડરે!

દા.ત. ‘આ જરા શાક કાપી નાંખજે’, ‘ક્યાં મરી ગયો હતો?’, ‘પેલી બારી બંધ કરજો’, ‘નીકળો ત્યારે એક રિંગ મારજો’ - વગેરે ભાષા સજજનોને શોભતી નથી. આ અને આવી ભાષા સાવદ્ય ભાષા ગણાય. તેના બદલે એવું બોલાય, કે - ‘શાક સમારવાનું છે હાં’, ‘કેમ આટલી વાર થઈ?’ ‘બારી ધીમેથી જયણા કરજો’ નીકળો ત્યારે જરા સમાચાર આપજો ને! વગેરે નિરવદ્ય જેવી ભાષા છે.

ત્રીજા નંબરે વિગ્ગહ... એટલે ઝઘડો થાય, પ્રસંગ કે વાતાવરણ ડામાડોળ થઈ જાય એવું ન બોલવું તો ભાષાસમિતિ પૂર્વકનું બોલ્યા કહેવાય!

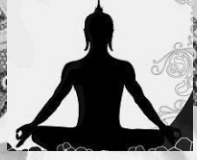
સાવદ્ય ભાષા કઠોર છે, નિષ્કુર છે, કડક છે, તુચ્છકારવાળી છે તે નીચ લોકો બોલે તેવી ભાષા છે. માટે નિરવદ્ય ભાષાનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ.

આ ઉપલી ભૂમિકાની વાત થઈ હવે તેવા ગુણવાળી ભાષા બોલવાની ભલામણ પૂ.હરિભદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ કરે છે. તેનું નામ છે, ‘પ્રસ્તાવે મિત ભાષિત્વમ્’ પ્રસ્તાવે એટલે, પ્રસંગ પડે - પ્રસંગને અનુરૂપ છતાં માપનું મર્યાદિત બોલવું તે કર્તવ્ય છે.

વળી, પ્રસંગ આવે ત્યારે, જ્યારે બોલવાનું હોય ત્યારે ન બોલે, મૌન રહે તે પણ દોષરૂપ છે. ગુણરૂપ થતું નથી.

અને પ્રસંગ આવે જ્યારે ચૂપ રહેવાનું હોય, ત્યારે બોલી નાંખે ત્યારે પણ તે દોષરૂપ બને છે. પોતાને તથા અન્યને નુકસાનકારક થાય છે. ક્રમશ:





પ્રશ્ન : શું માત્ર ધ્યાન કરવાથી સિદ્ધિ ન મળે ? બધું કર્યા પછી પણ છેલ્લે તો ધ્યાન જ કરવાનું છે ને ?

જવાબ : ધ્યાન એટલે એકાગ્રતા. મનને કોઈ શુભ પદાર્થમાં એકાગ્ર કરવું. તે સામાન્યથી ધ્યાન કહેવાય છે. હવે તમને કહું કે અભવ્ય જીવો નવપૂર્વનું જ્ઞાન ભણે છે એ કાંઈ એકાગ્ર બન્યા વિના ભણાય નહિ ! ગણિતનો એક દાખલો ગણવા પણ એકાગ્રતા જોઈએ છે. પછી જ્ઞાન ભણવા વિશિષ્ટ એકાગ્રતા જોઈએ છતાં આવા ધ્યાનથી અભવ્ય જીવોને શું મળે છે ?



એટલે સમજી લો કે, માત્ર કોરા ધ્યાન માત્રથી કેવલજ્ઞાન ન મળે ! કેમ કે ધ્યાનનું ધ્યેય કેવળજ્ઞાન છે. આત્મપ્રાપ્તિ છે એટલે ધ્યાન સાથે અધ્યાત્મ તો જોઈએ જ. અભવ્યોને કોઈ પ્રવૃત્તિમાં આત્માનો ઉદ્દેશ હોતો નથી. તે આત્મામાં જ શ્રદ્ધા ધરાવતો નથી અને તેથી મારું આત્મહિત કેવી રીતે થાય તેવી વિચારધારા પણ નથી. માત્ર મને દેવલોકના સુખો કેમ મળે તેવી વિચારધારા તે અધ્યાત્મ નથી ! એટલે અભવિ જીવોની ક્રિયાઓ, અનુષ્ઠાનો કે એકાગ્રતા આદિ ધ્યાન પણ અધ્યાત્મનો લાભ કરતા નથી. માટે તેઓ કેવલજ્ઞાન સુધી પણ પહોંચતા નથી.

ધ્યાન અધ્યાત્મ સાથે બંધાયેલું હોય તો જ કેવલજ્ઞાન આપી શકે. એકાગ્રતા કે માત્ર ધ્યાન બીજ-ત્રીજના ચંદ્રમાં જેવા છે. પ્રકાશ થોડો આવે પણ તે પ્રકાશમાં શું કાર્ય થાય ? હા, કદાચ દિશા બતાવી શકે. આત્મદર્શન કરાવી ન શકે.

જીવને અપુનર્બંધક સ્થિતિમાં આવેલાં વ્યવહારિક અધ્યાત્મથી દિશા નક્કી થાય છે અને તે દિશા ધર્મમાર્ગ છે. તે ધર્મમાર્ગ જ્ઞાન અને ક્રિયાથી યુક્ત છે. માત્ર જ્ઞાન કે માત્ર ક્રિયાથી ધ્યેયની સિદ્ધિ ન થાય.

પારસમણી પણ ડબીમાં પેક હોય તો શું કરી શકે ? સોયમાં અગ્રભાગ તીક્ષ્ણ હોવા છતાં પાછળનો દોરો પરોવવા કાણું ન હોય તો તે સોય પણ કપડા સીવવા કામ નથી લાગતી. તીક્ષ્ણતાના ગુણ સાથે છેડે કાણું પણ જોઈએ ! એમ માત્ર એકાગ્રતા કામ ન લાગે સાથે સમર્પણ આદિ પણ જોઈએ. વૈરાગ્ય અને આત્માનું વારંવાર ભાવન જોઈએ છે.

ધર્મમાર્ગ પકડાઈ ગયા પછી ઊંધુ તાકીને દોડવામાં વાંધો નથી.

પ્રશ્ન : તો શું લોકો, તાપસો, સંન્યાસીઓ જે ગુફા વિગેરેમાં જઈ ધ્યાન કરે છે તે ધ્યાન નથી ?

જવાબ : એમ તો ધ્યાન જીવને ચરમાવર્તમાં આવ્યા પછી અપુનર્બંધક સ્થિતિમાં બતાવ્યું છે જ. પણ પ્રધાન ધ્યાન તો ઉપરના ગુણસ્થાને શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે.

તેઓના અંતરમાં રહેલું અજ્ઞાન, ભૌતિક આશંસાઓ વગેરેની મલિનતાથી તેઓનું ધ્યાન 'કહેવાતું ધ્યાન' હોવા છતાં હકીકતમાં કેવલજ્ઞાન લાવી આપે તે ક્વૉલિટીનું હોતું નથી. માટે કહ્યું છે, કે જ્યાં સુધી જીવમાં અધ્યાત્મ ન આવે અને શુભ ભાવનાઓનું ચિંતન ન આવે ત્યાં સુધી ધ્યાનમાં પાવર પૂરાતો નથી.

પ્રશ્ન : તો હવે ધ્યાન છોડી દેવું અને ક્રિયાયોગમાં લાગવું ?

જવાબ : તમે પહેલાં તો એ સ્વીકારો કે ધર્મમાર્ગમાં કોઈપણ પ્રવૃત્તિ અત્યંત આદરપૂર્વક થાય તે સહુથી મોટું ધ્યાન છે અને આ આદર અધ્યાત્મને લાવી આપે છે.

જિનશાસનના કોઈપણ અનુષ્ઠાનો લો. તેમાં એકાગ્રતા, સાથે આદર હોવો જોઈએ. પૂજા, સામાયિક



આદિ કોઈ પણ નાની-મોટી ક્રિયાઓ અથવા મોટા અનુષ્ઠાનો ભલે અત્યંત એકાગ્રતા પૂર્વક થતાં હોય છતાં તે અનુષ્ઠાન પ્રત્યે, અનુષ્ઠાનના દર્શક તીર્થંકર પરમાત્મા પ્રત્યે અને અનુષ્ઠાન આપનાર કે કરાવનાર ગુરુ પ્રત્યે જો આદર જ નથી. તો આવા અનુષ્ઠાનો જીવનમાં 'અધ્યાત્મ' લાવી નહિ શકે ! હા, તેનાથી શુભ યોગનો જરૂર લાભ થશે. આવા અનુષ્ઠાનો કરવાના વારંવાર યોગ કરી આપશે. પરંતુ જીવનમુક્તિ માટે તે પર્યાપ્ત નહિ થાય. સંસારભ્રમણ તો ચાલુ જ રહેવાનું માટે પહેલાં ભૂમિકાને સમજ લો.

ધ્યાનમાં બેસવા માત્રથી લોકાલોક પ્રત્યક્ષ થઈ જશે એવી શ્રદ્ધા તે અંધશ્રદ્ધા છે. (જો અધ્યાત્મ નથી તો) શાસ્ત્રો કહે છે, સહુ પ્રવૃત્તિમાં કે સતત સ્વાધ્યાયાદિમાં રહેનારને પણ ભૂમિકા જો ક્લિયર છે. તો તેને પણ લોકાલોક પ્રત્યક્ષ થાય છે. આવા અનેક દૃષ્ટાંતો શાસ્ત્રમાં મળશે.

જૈનશાસ્ત્રો ધ્યાનના વિરોધી નથી. તેમાં જે ધ્યાન બતાવ્યું છે તે પૂર્વે આરાધકો અને સાધકોને પૂર્વભૂમિકા રૂપ અધ્યાત્મ લાવવા રૂપ ધર્મક્રિયાઓ, પંચાચારોનું પાલન આદિ અનુષ્ઠાનો બતાવી તેમાં વારંવાર ભાવનાઓનું ચિંતન બતાવી ધ્યાનમાર્ગને પુષ્ટ કરનાર ખૂટતી કડીઓ બતાવી છે.

એટલે કમ આ થયો, પ્રથમ વિચાર અને પ્રવૃત્તિ કરતાં કમસર ભાવના ભાવતાં જીવમાં અધ્યાત્મ વધારતા જવું. તપ-જપ-અનુષ્ઠાનો વગેરે આદરપૂર્વક અને એકાગ્રતાપૂર્વક કરતા જવાથી અધ્યાત્મ જીવમાં આવે અને આ અધ્યાત્મ વધારતા વધારતા જ ધ્યાનમાં પ્રવેશ થઈ જાય છે.

અધ્યાત્મ અને ભાવનાના સતત ચિંતનવાળુ ધ્યાન જો તમે કરતા હોય તો શાસ્ત્ર તમારા ધ્યાનને ધ્યાન કહેવા તૈયાર છે અને તે ધ્યાન આગળ જતાં ધ્યેયની સિદ્ધિ કરે જ તેવા શાસ્ત્રમાં શબ્દો મળશે.

ધ્યાનની ભૂમિકારૂપે આત્મામાં અધ્યાત્મ હોવું જરૂરી છે અને તે અધ્યાત્મને લાવનાર બાહ્ય ધર્મક્રિયાઓ છે અને તે ક્રિયાઓ દ્વારા અંતર્મુખતામાં પ્રવેશ થાય છે.

પહેલાં તો ભૌતિક બાહ્ય વિષયો છૂટવા જોઈએ અને તેની જગ્યાએ ધર્મની બાહ્યક્રિયાઓ ગોઠવાવી જોઈએ.

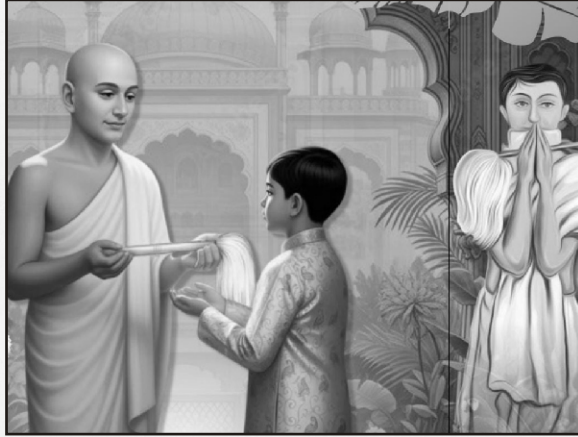
જેમ કે, દુકાનનો સમય સવારે ૯ થી ૫ છે તેમાં કાપ

મૂકી સવારે એક કલાક પ્રભુપૂજા અથવા સામાયિક અથવા તે કરતા હોય, તો પ્રવચન શ્રવણ તે પણ કરતા હોય, તો હજુ તેનો સમય વધારી અન્ય ધાર્મિક કાર્યો કે આરાધનાનો સમય વધારતા જવો તે ત્યાં સુધી કે તમારા આજીવિકારૂપ ધંધા-જોબને બાધ ન આવે. જરૂરી તમામ કરવું પડે પરંતુ જરૂરીનું માપ આત્માર્થી

આત્માએ ઘટાડતા જવું પડે ! સંસારનો વિસ્તાર તો તમે જેટલો વધારશો તેટલો વધતો જવાનો. કારણ ઈચ્છાઓનું કોઈ ચોક્કસ માપ નથી. આકાશ જેટલી ઈચ્છાઓ નવી નવી ઉત્પન્ન થયા જ કરવાની પછી ધર્મ ક્યારે કરશો ?

સામાન્યથી બાહ્યભાવ એટલે સંસાર બાબતના વિચારો જ્યારે આંતરભાવ એટલે ધર્મના વિચારો.

વિશેષથી ધર્મના ક્ષેત્રે બાહ્યભાવ એટલે જેમાં ક્યાંક વિષય-કષાયો સૂક્ષ્મપણે પણ પોસાતા હોય તેવી પ્રવૃત્તિ અને આંતરભાવ એટલે આત્મસન્મુખતા જેમાં શરીરની પણ ચિંતા નહિ. રાગદ્વેષ ન પોસાય તેવું વલણ, ભાવ તે અંતર્મુખતા પણ કહેવાય.



કેમ કે, ધર્માચરણ પણ અંતે તો આત્મભાવ પ્રગટ કરવા છે. સમતાભાવ ડેવલપ કરવા છે, માધ્યસ્થ ભાવમાં આવવા છે. જો ધર્મ-ધર્મની ક્રિયાઓ કરતાં આત્મામાં આવી કોઈ અનુભૂતિ જ ન થતી હોય તો બાહ્યક્રિયાઓનું ફળ મળ્યું ન કહેવાય એટલે તે નિષ્ફળ સમજવું-વ્યાપાર નકામો સમજવો પડે.

દુકાનદાર પણ આખો દિવસ કાઉન્ટર પર બેસે વ્યાપાર કરે, સાંજ પડે શટર પાડી ગલ્લો લઈ રૂપિયા ગણવા બેસે, નફો કાઢે, કેટલો થયો ? કારણ વ્યાપાર તો નફા માટે હતો. તે ન દેખાય તો વ્યાપાર ન કહેવાય.

જે જે ધર્મ ક્રિયાઓના જે જે લાભ કે ફળની પ્રાપ્તિ શાસ્ત્રમાં કહી છે તે તે મારા જીવનમાં દેખાય છે કે નહિ ? અંતરમાં તે અનુભવાય છે કે નહિ. તે તો ચેક કરતા રહેવું જોઈએ. તેવું ન દેખાતું હોય તો ક્યાં ખામી છે, ક્યાં અધુરાશ છે કે ક્યાં સુધારા કરવાના છે તેની નોંધ લઈ ફળ પ્રાપ્તિ માટે ટાર્ગેટ કરવો જોઈએ. જેમકે,

પ્રભુપૂજાનું ફળ શું ? તો, કે જીવનમાં વૈરાગ્ય આવવો તે છે. તે દેખાય ખરો ? હા તમામ ફળો કે ગુણો માણસની પ્રવૃત્તિમાં દેખાતા હોય છે, ક્યારેક વૃત્તિમાં પરખાતા હોય છે. તમને જોતાં અને પારખતાં આવડવું જોઈએ.

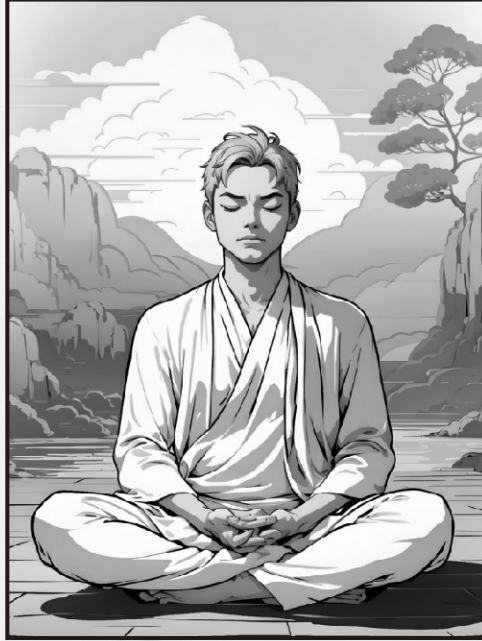
વૈરાગીની પ્રવૃત્તિ બદલાય. ભૌતિક સાધનો, ભૌતિક બાબતો અને સંસારી જીવનમાંથી રસની માત્રા ઘટતી જાય, ઈન્ટરેસ્ટ ઘટતો જાય, ખાવા-પીવામાં કંટાળો અનુભવાય, સમય ઘટતો જાય, ચોઈસ ચાલી જાય વગેરે તેના લક્ષણો દેખાય. જલસાવાળું જીવન હોય તો સાદાઈનો માર્ગ પકડે. શરીર કેન્દ્રિત આખોય વ્યાપાર

હવે આત્મ કેન્દ્રિત બનતો જાય. મિત્રો બદલાય, સંગ અને જીવવાના સાધનો બદલાય.

પોતાના આનંદના વિષયો બદલાય.

પ્રશ્ન : જીવમાં અધ્યાત્મ આવ્યું છે તે શી રીતે ખબર પડે ?

જવાબ : આ વાતો આગળ થઈ જ ગઈ છે. આત્મહિતની વિચારધારા તે અધ્યાત્મને લાવનારી છે અને અનાત્મ એટલે કે માત્ર શરીર સુખ મળે તેવી વિચારધારા અધ્યાત્મને લાવી શક્તી નથી.



સંસારની દરેક પાપ પ્રવૃત્તિ કરતાં આત્માને ડંખ થતો હોય, પાપ પ્રવૃત્તિ કર્યા પછી પશ્ચાત્તાપ થતો હોય અને તે પણ 'અકરણ નિયમ' પૂર્વકનો ! એટલે કે, હવે ફરીથી આવું પાપ તો નહીં જ કરું ? આવો પાછા ફરવાનો પરિણામ તે પશ્ચાત્તાપ છે. એટલું જ નહિ. જીવનને પાપમુક્ત કરવાની વારંવાર ભાવના હોય. ભવ આલોચના કરી ગુરુ પાસે પ્રાયશ્ચિત્ત લઈ જીવનશુદ્ધિ કરી હોય અથવા કરવાની વિચાર ધારા હોય. પાપ પ્રત્યે જુગુપ્સા હોય આવા અનેક સીમટન્સ જેને દેખાતા હોય તે અધ્યાત્મ લાવનાર અને

વધારનાર છે.

સાથે સાથે ભાવનાનું ચિંતન એટલે, ક્યારે બનીશ હું સાચો રે સંત વગેરે રૂપ જીવનમાં અનેક પ્રકારની પ્રભુએ બતાવેલી આરાધનાઓ-સાધનાઓ અને તપ-જપ આદિ કરવાની અત્યંત ઉત્કંઠા હોય, તે માટે ગુરુ પાસે જઈ પૃચ્છા કરવી. ગુરુ ઉપદેશ આરાધનાઓનો જીવનમાં પ્રારંભ કરવો આ બધું અધ્યાત્મ કહેવાય.

પાપો છોડતા જવા અને પુણ્યને પુષ્ટ કરતા જવું આ આરાધના કે સાધના છે. તેમાંય સ્થૂળથી હિંસાદિ પાંચ અપ્રતો સેવવા તેને પાપ કહેવામાં આવ્યું એટલે તે માટે



પ્રેરણા
પત્ર

એપ્રિલ - 2026

પાંચ વ્રતોનું પાલન આપ્યું. કોઈપણ ત્રસ જીવનો જાણી જોઈ, નિષ્કારણ, મારવાની બુદ્ધિથી જીવનો ઘાત ન કરવો આવી પ્રતિજ્ઞા તે આશ્રવ નિરોધ છે. તેનાથી ભાવિના પાપો ઉપર લગામ લાગે છે.

તે રીતે જૂઠ ન બોલવું. બીજાની ચીજ વસ્તુ આપ્યા વિના જ લઈ લેવી તે અદતાદાન છે. તેને છોડવાનું વ્રત લેવું. ચોથું બ્રહ્મચર્ય પાલન અને પાંચમું બીનજરૂરી ચીજ-વસ્તુઓનો ઘરમાં ખડકલો ન કરવો. અર્થાત્ પરિગ્રહનું પરિમાણ કરવું, જરૂરી વસ્તુઓનું પણ પરિમાણ કરવું આ બધી આરાધનાઓ જીવમાં અધ્યાત્મ લાવે છે.

તે રીતે પુણ્યપ્રાપ્તિના ઉપાયો રૂપે દાન, શીલ, તપ અને ભાવ જીવનમાં સારી રીતે કરવા, તેનાથી પુણ્યબંધ અને કર્મક્ષયની સાચકલ ચાલે છે.

એટલે સમજી રાખો કે, 'અધ્યાત્મ' તે ધ્યાનની ભૂમિકા છે. ભાવનાનું ચિંતન, શુભભાવો ભાવવા અને જીવનમાં અક્ટિવ કરવા વગેરે ધ્યાનયોગમાં પ્રાણ પૂરે છે. તેનાથી જ ધ્યાનમાં પ્રવૃત્ત થવાય છે. સીધા ધ્યાનમાં પ્રયત્ન કરવાથી જે રીઝલ્ટ-ફળ મળવું જોઈએ તે મળતું નથી! આગળ કહ્યું તેમ ધ્યાનનું મુખ્ય ફળ તો કેવલજ્ઞાન છે. તે અંતિમ છે.

એટલે કેવલજ્ઞાન લાવનાર આવી જ કોઈ શુભ ચિંતનરૂપી વિચારધારા અત્યંત એકાગ્ર થતાં ધ્યાન બની જાય અને કેવલજ્ઞાન પ્રગટી જાય છે! પણ તે પૂર્વે અનેક ભાવોથી સંચિત કરેલું અધ્યાત્મ અને ઉપશમભાવ આદિ તેના પાયામાં હોય છે.

જેઓને કેવલજ્ઞાન થયું તેઓનું ચરિત્ર વાંચશો તો આ પદાર્થ અવશ્ય મળશે. વળી અપુનર્બંધક સ્થિતિથી સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ પછી ગુણસ્થાનક વધતાં છેક કેવલજ્ઞાન સુધીનો માર્ગ સ્પષ્ટ રીતે શાસ્ત્રોમાં બતાવ્યો છે. તે જ રાજમાર્ગ છે. માટે બીજા બધા માર્ગો છોડી સુજ પુરુષે તેમાં જ પ્રયત્ન કરવો જોઈએ તે માર્ગની હવે વાત કરશું.

ક્રમશઃ

|| શ્રી મહાવીર સ્વામીને નમઃ || || શ્રી શાંતિનાથાય નમઃ ||

શ્રી અમીઝરા વાસુપૂજ્ય જૈન સંઘના આંગણે.... ન્યુવાસણા...

Full day Summer Vacation Shibir Learn Jainism

...પુણ્યનિશ્ચા...

યુવાહૃદય સમ્રાટ પૂ. આ. શ્રી હેમરત્નસૂરીશ્વરજી
મ. સા. ના શિષ્યરત્ન પૂ. પંચાસ હૃદયરત્ન વિ. મ.,
પૂ. મુનિશ્રી મહર્ષિરત્ન વિ. મ.

Age limit:
10 to 22 years
(Boys & Girls)

Date:
13th to 17th
May 26 (5 days)

...કાર્યક્રમ...

સા. 9:00 ક. : અષ્ટપ્રકારી પૂજા સંગીતમય/આંગી સ્પર્ધા આદિ
સા. 11:00 ક. : Motivational Session (પ્રવચન)
બ. 12:00 ક. : Lunch
બ. 1:30 ક. : Games & Competition
બ. 3:00 ક. : Drinks
બ. 3:30 ક. : Life Changing Session (પ્રવચન)
બ. 4:30 ક. : Debate
સાં. 6:00 ક. : ચૌવિહાર
સાં. 8:00 ક. : સંઘ્યાભક્તિ બાદ વિદાય

Scan & Pay



Registration Fee : રીફંડેબલ ₹ 100/-

સૂચના: (1) બાળક-બાલિકાઓએ સવારે નવકારથી કર્યા બાદ સ્નાન કરી પૂજાના કપડામાં આવવું. (2) સાથે સામાજિકનું સાધન તથા સાદો ટ્રેસ, નેપકિન, દવા વગેરે સાથે લઈ આવવું. (3) પ્રભુને કરવાની આંગીનો સામાન તથા શણગારનો સામાન પણ સાથે લાવવો. (4) નોટ-પેન સાથે લાવવી. (5) બહારથી આવનાર બાળકોની રહેવાની વ્યવસ્થા રાખેલ છે.

આયોજક: શુભોદય ફાઉન્ડેશન - બોરીવલી - મુંબઈ
નિમંત્રક: શ્રી અમીઝરા વાસુપૂજ્ય જૈન સંઘ - ન્યુવાસણા, અમદાવાદ

સંપર્ક : અમીઝરા પેઢી - 87992 97972

પર્યુષણ કરાવવા જનાર યુવાનો-ભાઈઓ માટે પર્યુષણ ટ્રેનીંગ "JAY"

વાચના : યુવાહૃદયસમ્રાટ પૂ. આ. વિ.

હેમરત્નસૂરીશ્વરજી મહારાજાના

શિષ્યરત્ન પૂ. પંચાસશ્રી હૃદયરત્ન વિ. મ. આદિ

આયોજક : અર્હદ્ ધર્મ પ્રભાવક ટ્રસ્ટ,

મુંબઈ-અમદાવાદ

સમય : વૈશાખ વદ ૭-૮, શનિ-રવિ, તા. ૯-૧૦, મે.

રજીસ્ટ્રેશન : ૨૫-૪-૨૦૨૬ સુધી કરાવી લેવું.

સંપર્ક : હેતલભાઈ : 94274 17299

રાકેશભાઈ : 98254 40044

હેમલ : 9979965301

૧૫ થી ૫૦ વર્ષના ભાઈઓ જોડાઈ શકશે.

સ્થળ : શ્રી અમીઝરા વાસુપૂજ્ય જૈન સંઘ,

ન્યુવાસણા, અમદાવાદ.

સુસંસ્કારિત જીવન જ બધે આવકાર પામે છે. માટી ચપ્પલમાં ભરાઈ રહે છે. માટીનો ઘડો પાણિયારે પૂંજાય છે.

9

સંક્ષિપ્ત સમાચાર

શાશ્વતી ચૈત્રી ઓળી આગલોડ જૈન તીર્થમાં

પૂ.પંન્યાસશ્રી હૃદયરત્ન વિ.મ.,

પૂ.મુનિશ્રી મહર્ષિરત્ન વિ.મ. તથા

પૂ.સા.શ્રી દર્શિતરેખાશ્રીજી આદિ ઠાણાની

નિશ્રામાં લાભાર્થી માતુશ્રી જયાબેન જયેશભાઈ

પરિખ પરિવાર, હિંમતનગર

સુપુત્રો : કેયૂર, નિસર્ગ, પૂજા, જાનવીબેન આદિ.

૨૦૦ ઉપરાંત આરાધકોની નવે દિવસ શ્રી સિદ્ધચક્ર સંક્ષિપ્ત આરાધના દરરોજ સવારે ૬-૩૦ સંગીત સાથે થઈ હતી. જાપ-ધ્યાન તથા સવારે ૯-૩૦ પ્રવચનો થયા. શ્રીશ્રીપાળ-મયણા રાસનું વાંચન ● બપોર પછી સંગીતમય સ્ટેજ કાર્યક્રમો ● વીર જન્મકલ્યાણકની ભવ્ય ઉજવણી ● ૫૬ દિક્કુમારીકા જન્મ મહોત્સવ, શાસન વંદના, ગામના બે જિનાલયે ચૈત્યપરિપાટી ● શ્રી બૃહત્ સિદ્ધચક્ર મહાપૂજન ● શ્રી માણિભદ્રવીરનું પૂજન તથા હોમ ● અષ્ટપ્રાતિહાર્ય વંદના ● સમાધિની સફર, નવકાર ભાષ્યજાપ સંગીત સાથે ● વીરના વારસદારોને વંદના ● ભવ્ય બહુમાન સમારંભ ● આરાધકોને પારણા બાદ સુંદર પ્રભાવના આદિ નવે દિવસ આરાધના મય બન્યા ● નિત્ય સંધ્યાભક્તિ તથા કુમારપાળ મહારાજાની આરતિનો સુંદર માહોલ બનતો હતો.

માનસમંદિર તીર્થે શાશ્વતી ચૈત્રી ઓળી :

નિશ્રા : પૂ.આચાર્યશ્રી રવિશેખરસૂરીશ્વરજી મહારાજા આદિ ૫૦ ઉપરાંત મહાત્માઓની ઉપસ્થિતિ.

૪૦૦ ઉપરાંત આરાધકો પધાર્યા. ટ્રસ્ટે ગેસની કટોકટીમાં તીર્થના રસોડામાં કાપ મૂકી આરાધકોને પૂરી સગવડ કરી આપી હતી.

વીર જન્મકલ્યાણકે તીર્થમાં શોભાયાત્રાનું આયોજન થયું. ચૈત્રી પૂનમની ભાવયાત્રા જય તળેટી જિનાલયે યોજવામાં આવી હતી. પૂનમના કારણે યાત્રિકોનો પણ ઘસારો પણ હતો.

નવે દિવસ પૂજ્યોના પ્રવચનો, ક્રિયા વિધિઓ તથા અવનવા કાર્યક્રમો થયા હતા. પૂ.આચાર્યશ્રી પણ તીર્થની વ્યવસ્થા તથા ભક્તિમય વાતાવરણ અને પ્રભુજીની પ્રતિમા જોઈ અત્યંત પ્રસન્ન થયા હતા.

પૂજ્યપાદ ગુરુદેવશ્રી હેમરત્નસૂરીશ્વરજી મહારાજાના ૭૫મા જન્મદિને અનેક ગુપોમાં તથા માનસમંદિરમ્ તીર્થમાં અનુકંપા આદિ વિવિધ કાર્યક્રમો થયા હતા.

◆ માનસમંદિરમ્ તીર્થ : અનુકંપા, ઓળીના આરાધકો દ્વારા સંધ્યાભક્તિ, ગુરુવંદના-સ્તુતિ-સ્ટાફના ભાઈઓ પણ જોડાયા હતા.

◆ વસઈ : સામૂહિક સિદ્ધચક્ર સંક્ષિપ્ત આરાધના અનેક યુવાનો જોડાયા ત્યારબાદ નવકારશી, પ્રભાવના તથા જીવદયાનું કાર્ય થયું. બીજા દિવસે ખીચડી વિતરણ, આશ્રમની મુલાકાત, ૭૫૦ નંગ કપડાં, ૭૫ નંગ ઘરની સામગ્રી, ૭૫ કિલો ખાવાની ચીજો તથા ૪૫૦ ઈડલી વગેરેનું ગરીબોમાં વિતરણ કરવામાં આવ્યું હતું.

◆ ડોમ્બીવલી : જીવદયાનું અનોખું કાર્ય. શ્રીફળમાં હોલ કરી બુરુ સાકર મિક્સ કરી જંગલમાં કીડીયારું પૂરવાનો અનોખો કાર્યક્રમ યુવાનોએ કર્યો હતો.

◆ ભિવંડી : પૂજ્ય ગુરુદેવની ૭૫ મા જન્મદિને સમૂહ સામાયિક તથા અનુકંપા કરવામાં આવી.

◆ બ્રાહ્મી-સુંદરી ગુપ - મીરા-ભાચંદર : બહેનો દ્વારા રામદેવપાર્કમાં શ્રીસંઘમાં ગુપ તરફથી શાશ્વતી ચૈત્રી ઓળીની આરાધના કરાવવામાં આવી હતી. બહેનોએ તપસ્વી ભાઈ-બહેનોનું બહુમાન પણ કર્યું હતું.

◆ ગોડીજી-ભુલેશ્વર ગુપ : ગુપ દ્વારા ગર્મીના દિવસોમાં દર રવિવારીય છાસ-શરબત વિતરણ દ્વારા જનસેવાનો કાર્યક્રમ ૧૦ રવિવાર સુધી ચાલુ રહેશે. ગોડીજી જિનાલયના ગેટ આગળથી પસાર થતા તમામ રાહદારીને દર રવિવારે અલગ-અલગ પેય (શરબત) સર્વ કરવામાં આવશે તે માટે ૧૧ થી અધિક લાભાર્થી પરિવારોનું દાન લેવામાં આવ્યું હતું. મુખ્ય લાભાર્થી શ્રી બદામીબેન વરદીચંદજી કોઠારી પરિવાર - સિરોડી.

◆ બ્રાહ્મી-સુંદરી ગુપ - વિરાટ : ઘર ઘર પૂજાનો કાર્યક્રમ ઓળી દરમિયાન જિનાલયે પૂજા કરવા નહીં જઈ શકનાર ભાઈ-બહેનોને ગુપની બહેનોએ પ્રભુજીને બહુમાનપૂર્વક તેમના ઘરે લઈ જઈ પૂજા કરાવી હતી. દર રવિવારે છાસ વિતરણનો કાર્યક્રમ ભાજી ગલીમાં રાખવામાં આવ્યો છે. અલગ-અલગ લાભાર્થીઓએ લાભ લીધો હતો. આ સિવાય પણ અનેક ગુપો દ્વારા પૂજ્યશ્રીના ૭૫ મા જન્મદિને સામાયિક આદિ વિવિધ કાર્યક્રમો યોજાયા હતા.

◆ એન.આર.જી. ગુપ સુરત : પ્રભુના જન્મકલ્યાણક દિને ગરીબોમાં મીઠાઈ વિતરણ, મેઘસાગર વૃદ્ધાશ્રમની મુલાકાત-મીઠાઈ વિતરણ - કબૂતરને ચણ આદિ ગુપ સ્થાપના પછી સુંદર કાર્યક્રમ બહેનોએ કર્યો હતો.



अलर्ट अक्टिविटीमां सिद्धयुक्त संक्षिप्त आराधना तथा अनुकंपा



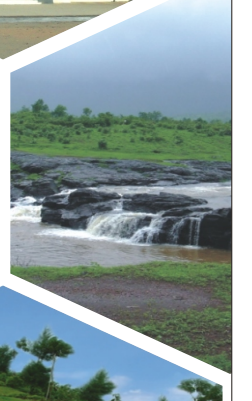
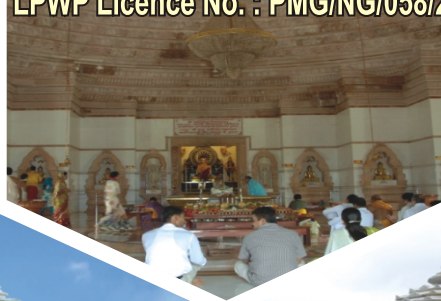
भरुच ग्रुप द्वारा सिद्धयुक्त संक्षिप्त आराधनानुं सुंदर आयोजन



भरोडा ग्रुप द्वारा सामूहिक सिद्धयुक्त आराधनानुं आयोजन



RNI NO. : GUJGUJ/2006/16904 (Delhi) Publish & Posted 16th of every month at Ahd. Unaccountable L1
Reg.No. : GAMC 988/2024-2026 Issued by SSP Valid up to 31-12-2026
Licence to Post with Prepayment LPWP Licence No. : PMG/NG/058/2024-2026 Valid up to 31-12-2026



માલિક : શ્રી અર્દ્ધ ધર્મ પ્રભાવક ટ્રસ્ટ
૧૭, પ્રાર્થનાપીઠ, ઈલોરાપાર્ક, જૈન ટેરાસર પાસે,
નારણપુરા ચાર રસ્તા, અમદાવાદ - ૩૮૦ ૦૧૩
ફોન : **079-27681317**

તંત્રી-મુદ્રક-પ્રકાશક : કલ્પેશભાઈ વી. શાહ, અમદાવાદ
મુદ્રક : સર્વોદય ઓફસેટ, અમદાવાદ.

To,

SAMYAK - 98245 15514